

FENIKH

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΑΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις της Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάξει:

Ο πλοίαρχος Α. Βασάνος διεριθεῖς Ἀρχηγὸς Τοῦ πατέρος Δυτικῆς Ἑλλάδα στολίσκου διὰ τοῦ ὑπότιμου Αρχηγού Διατάγματος, μηνολογούμενου ἐν Πύρφ 23 Ιουνίου 1828, πάνει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ο πλοίαρχος Α. Κριεζῆς ἀντικαβίσταται Ἀρχηγὸς τοῦ στολίσκου τούτου διατελῶν ὑπό τας διατάξεις τοῦ προϊστρατήγου Τσούρτζη.

Εἰδικώτεραι ὅδηγοί αἱ προσδιορίζουσι τὰ καθήκοντά του τὰ τὰς ἔργασίας του.

Η Γραμματεία τῆς Ἐπικράτειας, κρὶ τὴν Ναυτικὴν παρηγόρησι τὰ τοῦ Διατάγματος τούτου, εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἀνήκει.

Ἐν Λίγινη, τῇ 3 Οκτωβρίου 1828.

Ο Κυβερνήτης,

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γερματεὺς, τῆς Ἐπικράτειας
Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΝ ΔΥΠΙΚΩΝ ΣΠΟΡΑΣΙΣ.

Ἄσθενος ὡς ὅριν τὸν ἀναφορὴν πῆρε τὸν Ἑλληνιστικὸν πατέρα τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Κονταζῆ, ἐκ Λιβύης παρόντος εἰς τὸν νότον ταύτην, καὶ τὸν διαδέσμονα τῆς ὑδίας πῆρε ἐφὲ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικράτειας τὸν 30 τοῦ προπεριέλθοντος Αὔγουστου, καὶ οὐ ἔγνω κατὰ ταῦτα πᾶσα ἔξτασιν, καὶ μή εἰρετο ἐναντίον διὰ τὴν ἀπλίκωσιν τῆς ἐπιδημίας του, πανιστήσιον τὸν νέττον, τοῖνοις Παῦλον. οὕτω ἀπειλεῖται προβούλης τὴν τύλιξιν, καὶ οἱ συρρεεῖς αἴσθεταις ἐναντίον εἰς τοῦτο ἔγοντες, καίνα πρέπουλα προδιηγοῦνται αἵτιού του, καὶ τὰ διακρίσαις τὸν νέττον μὴν φετί τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Κονταζῆ, παρόντος ἀπαντά τὰ δικαια, εἰς τοὺς φετούς ούσις ἀ-

τέλονται πρᾶξις τοῦ θεοῦ δικαιοράπτη εἰς τὰ ὑποτελεῖται τοῦ θεοῦ Διοκλητίου, καὶ ἐποιεῖ ἀλλοσε ἄνετον, ἵνα πολὺ πάντων γνωμόσην ὁ Παῦλος Κονταζῆ, φετί τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Κονταζῆ, καὶ εἰς τοὺς πατερίους τοῦ θεοῦ Διοκλητίου διελούσαι παρόντος πατέρος τοῦ θεοῦ Διοκλητίου παρατελεῖται τὰ δικαια.

Τῇ 11 Οκτωβρίου 1828, ἐν Λίγινη.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐε λιγοτέρη, 13 Οκτωβρίου.
Ο δικαιοστατος Εύρητος Γραμματεὺς τῷ τοῦτο ἥμερῳ
εἰς Πρέσπας εἰς Μάλια Καταποτέντης.

πλεύσει ἐκ Πόρου καὶ οἱ ἕτεροι δύο Πρέσπεις. Ὁ Ναύαρχος Μαλκόλμ ὑπάγει εἰς Κρήτην.

— Αὐτὸς τολοῖον Λύστριακὸν ἐλθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Πόρου καὶ λεῖψαν ἐκεῖθεν ἀπὸ Τήνου η Ιοῦ ἐνεστῶτος ἐπειθεῖται Σαιώνη ἡ εἰδησίς περὶ τῆς ἀλόσεως τῆς Βάργας. Τὸ αὐτὸς πλοῖον ἔφερε τὴν εἰδησίν· ὅτι συνεκρυπτήθη ἀξιόλογος μάχη εἰς Νίσσαν, καὶ ὅτι τὰ Φωστικὰ στρατεύματα κάμινον σημαντικὰς πρόσδους κατέκεινα τὰ μέρη.

— Η αὐτηρὰ προσχή, τὴν ὑπολογίαν ἀπ' ἀρχῆς κατέβαλεν ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησίς εἰς τὸ νὰ συστείλῃ τὰ τολμηρὰ ἴγκλήματα τῆς πειρατείας, ἔλαβε τὴν πλέον εὐχάριστον ἔκβασιν. Λί εὑμείστερας τῆς πατρίδος περιστάσεις ἔκαμψεν ἔλας τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων νὰ προστρέψωσιν εἰς τὰ ἀληθινὰ μέσα τῆς εὐτυχίας, καὶ ἡ Κυβέρνησίς ἐνσύχνουσα παντούσια γένετος, τὸ φίλεργον, καὶ ἀναζωσθεῖσα τὴν βιομηχανία, φέρει τὴν ἡγεμίαν τῶν λαῶν, τὴν ὄντιαν ἰδαφαί τοις ἡ πραγματική τῶν οἴμων ισχὺν, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν πονῶν εἰς τὰ ἐγκλήματα.

Κρίνεται ἐπωφελῆ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐξῆς ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως ἐκτελεσθείσης ὑπὲρ τῆς ημέρας.

— Λπόρασις τῆς Ἐξεταστικῆς καὶ Δικαιοστικῆς Επιτροπῆς.

Δινάμει τῆς ὑπὸ Αρ. 556 διαταγῆς τοῦ Εκλάκτου Επιτρόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων τῆς 23 Ιοῦ παρελθόντος, εἰς ἵπατην προτελέσθη, μέλη τῆς Ἐξεταστικῆς καὶ Δικαιοστικῆς Επιτροπῆς τῶν κατηγορουμένων ἐπ' ἐγκλήματι τοῦ ἐν Πάσι φυγαδότος φόρου τοῦ Μιχάλη Ρωτοῦ, καὶ κεριοθέντων επαΐθα παρὰ τοῦ πολεστάρχου τῆς εῆσου ἐκείνης Κ. Δημητρίου Κριεζῆ, καὶ ὃδη ἐφιλακτῆς εὐδικομένων τάντος. Τοραιόν στρατιωτικῶν ἵπατην τοῦ Κυρίου Δημητρίου Κριεζῆ, καὶ τοῦ οὐρανού τοῦ Αγίου Αντωνίου, Καρρέσσα, Γερμαρίου Πολιγραΐου, Σταρατίου Δεσεβάτη καὶ Νικολάου Ήλία, σπειθόντες ἀπαξικαὶ πολλάκις εἰς ἑξετασιν αὐτῶν, καὶ ανάβαντας τὰ δημόγματα ἐξέστους, εἰθέτομεν.

— Εχοτες ὑπὸ ὅμιλον τὸ διόγκωμα τοῦ Κυρίου Δημητρίου Αργυρού τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθείσης παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητηρίου τῆς εῆσου τούτης, καὶ ἐκεῖνη τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθείσης παρὰ τῆς Επιτροπῆς τούτης.

— Εχοτες ὑπὸ ὅμιλον τὸ διόγκωμα τοῦ Αντωνίου Καρρέσσα τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθείσης παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητηρίου τῆς εῆσου τούτης, καὶ ἐκεῖνη τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθείσης παρὰ τῆς Επιτροπῆς τούτης.

— Εχοτες ὑπὸ ὅμιλον τὸ διόγκωμα τοῦ Νικολάου Ήλία τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθείσης παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητηρίου τῆς εῆσου τούτης, καὶ ἐκεῖνη τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθείσης παρὰ τῆς Επιτροπῆς τούτης.

— Εχοτες ὑπὸ ὅμιλον τὸ διόγκωμα τοῦ Νικολάου Ήλία τῆς 20 παρελθόντος ἐκτεθείσης παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητηρίου τῆς εῆσου τούτης, καὶ ἐκεῖνη τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθείσης παρὰ τῆς Επιτροπῆς τούτης.

Εχοντες ὑπὸ ὄψιν Τὸ διήγημα τοῦ Σταμάτη Δετεθάτη
τοῦ 20 παρελθόντος ἐκτεθὲν παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῖο τῆς οἰκου ταύτης, καὶ ἐκεῖνο τῆς 6 ἐνεστῶτος ἐκτεθὲν
προτὸς τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Εχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν κατὰ αὐτῶν κατηγορίαν τοῦ ἔως
τοῦ διορισθέντος Κωνσταντίνου Διδασκαλωτῶν, ἀπὸ
τῶν ὅποιαν θεωρεῖται.

Δ'. "Οτι ὁ ρήθεις κατήγορος ἀποδεικνύει, μήτε ὅλους, μήτε
ξίσου, ὑπενθύνους.

Ε'. "Οτι ἡ μέθη ἐστάθη αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ἔριδος μεταξὺ^{τοῦ}
οὐ Νικολάου Ἡλία, Γρηγορίου Πολιγκαρποῦ, ἢτις ἐπέφερε
οἱ λυτηρὸν συμβεβηκός τοῦ φόνου.

Ζ'. "Οτι ὁ προαγωγὸς ἐστάθη ὁ ῥαπίσας τὸν Πολίγκαρπον
Παντελῆς Μιχαλούσκας Τὸραιοῦ ὡν μεθυσμένος, καὶ ὅτι
ἡ ὕδρις αὕτη ἔξωτλισε τὸν Πολίγκαρπον κατὰ τοῦ Νι-
κολάου Ἡλία νομισθέντος παρακινητοῦ τῆς ὕδρεως, εἰς
τὴν ἔριδα τῶν ὅποιων ἔλαβε μέρος ὁ Αναγνώστης Καρα-
βέλας, ἢτις ἦθελε παῦσει, καὶ δὲν ἦθελε συμβῆ ὁ φόνος,
εἴαν ὁ ρήθεις Αναγνώστης δὲν ἦθελε προσκαλέσει καὶ παρα-
κινήσει τὴν μονομαχίαν αὐτῶν τελευταῖον φαίνεται, ὅτι ὁ
Αναγνώστης εἶχεν ἀπόφασιν νὰ κτυπήσῃ τὸν Νικόλαον
Ἡλίαν μὲν ὅλον ὅτι δὲν εἶχε κάμπιαν αἰτίαν μὲ αὐτὸν,
καὶ οὕτω ἀποδεικνύεται ἐναργῶς οὐ μόνον ἀπὸ τὸ διήγημα
τοῦ Κυριάκου Δημητρίου καὶ τῶν συντρόφων του Σταμάτη
Δετεθάτη καὶ Γρηγορίου Πολίγκαρπον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
αὐτὸν τὸ διήγημα τοῦ Αναγνώστου Καραβέλα, ὅστις ἀνα-
νέψει τὸ ἀγέστε τῶν πιστολῶν του, εἰς ὃν ἐνεργήθη ὁ φόνος.

Δ'. "Οτι ὁ Κυριάκος Δημητρίου Αἰγινήτου καὶ Σταμάτης
Δετεθάτης φαίνονται ἀθῷοι εἰς τὴν πρᾶξιν τοῦ συμβεβη-
κότος, διότι ὁ μὲν ἐπροστάθει νὰ καθητυχάσῃ τὴν ἔριδα,
ὁ δὲ ἔμενεν ἀδιάφορος.

Ε'. "Οτι ὁ Νικόλαος Ἡλία, καὶ Γρηγόριος Πολίγκαρπος,
ἀποτελοῦντες μέρος τῆς φρουρᾶς, ἔλειψαν ἀπὸ τὰ ιερὰ χρέη
των, διότι ὅχι μόνον δὲν ἦτον εἰς αὐτοὺς συγκεχωρημένον
νὰ ὄπλισθῇ ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ καθοπαιουδήστοτε
ἄλλου, ἀλλὰ μήτε εἰς τὸ ἀτόπημα τῆς μέθης νὰ ὑποσέ-
σωσιν, ἀτόπημα τιμωρούμενον ἀπὸ ὅλα τὰ εὐνομούμενα
ἔθνη, καὶ μᾶλλον αὐστηρότερα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπηρέτας,
καὶ τὰ ὅποιαν ἐστάθη τοῦ συμβεβηκότος ὁ προαγωγός.

ΖΤ'. "Ο κατήγορος αὐτὸς τελευταῖον δὲν παραμοιάζει τὸ
ἀμάρτημα τῶν λοιπῶν μὲ ἐκεῖνο τοῦ Αναγνώστη Καραβέλα,
διὸν ἐνεργήθη ὁ φόνος, μὲν ὅλον ὅτι ἀκυρώσιώς.

Ζ'. Παρατηρεῖ τελευταῖον, ὅτι εἶναι εὐχῆς ἔργον, οἱ τειοῦτοι
νὰ τιμωρῶνται ἀπὸ τοὺς νέμοντος ἀναλόγως τοῦ ἐγκλήματος
των πρὸς σωφρονισμὸν καὶ παραδειγματισμὸν πολλῶν
ἄλλων.

Ζ'. "Εχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ἀπολογίαν τοῦ συνηγέρου τῶν κατ-
ηγορουμένων Κυρίου Κωνσταντίνου Κλονάρη, ἀπὸ τὴν
ὅποιαν παρατηρεῖται, ὅτι τροπολογῶν ζητεῖ νὰ παραστήῃ
τὴν πρᾶξιν ἀνεύθυνον ἀ διότι ὁ φόνος ἐστάθη ἀκούσιος,
καὶ ὅχι ἐκ προμελέτης β' ὅτι ἡ ἐωτατής ὄπλοφορία
τῶν Ἑλλήνων ἐσυνείθησε τούς "Ἐλληνας νὰ τρέχουν εἰ. τὴν
μονομαχίαν, ὅταν ὑδρίζωνται γ' ὅτι μὲ τὸ νὰ ἐλησμόνησαν
τὰ χρέη των οἱ φύλακες, ὁ νόμος παιδεύει τὴν λήθην ταῦτην
πρὸς σωφρονισμὸν καὶ παραδειγματισμὸν πολλῶν
τούς νόμους εἰς τὰ τοιαῦτα εἶναι πατρική, ἡ ποιητὴ νὰ εἶναι
ἐλαφρά καὶ ὅτι ἀρκετὰ φυλακωθέντες ἔδωκαν τὴν ἀναγ-
καὶ αὐτονομοίησιν εἰς τοὺς νόμους δ' ὡς ταρὸς τοῦ φόνου
ὁ νόμος προειδεῖ καὶ τὰ ἀκούσια ἐγκλήματα. τὰ ὅποια
παιδεύει ὅχι αὐστηρῶς ὡς ἐγκλήματα, ἀλλὰ ὡς ἀπλῶ-

πταισμάτα, ἀναλόγως μὲ τὴν ἀτομὴν τὰ προερχόμενα
βλαβῆν. ἐστι αἱ νομοθεσίαι ὅλαις ὑπερασπίζονται τοῦ
ἐγκαλουμένους καὶ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπιτείκειαν. Παρα-
ρῦμεν ἀπὸ τὸ διήγημα τοῦ κατηγορουμένων.

Α'. "Οτι ὁ Αναγνώστης Καραβέλας, Γρηγόριος Πολίγκαρ-
πος καὶ Σταμάτης Δετεθάτης συνευθυμοῦντες εἰς ἐν κα-
φενεῖον, ἐσχημάτιζον μίαν συνοδίαν.

Β'. "Οτι ὁ Κυριάκος Δημητρίου Αἰγινήτου, ἀρχηγὸς τοῦ
ἄνω εἰρημένων, συνευθυμῶν εἰς ἔτερον ἐργαστήριον με-
ταξὺ τοῦ Σταμάτη Ηλία καὶ Παντελῆς Μιχαλούσκα, ἐσχη-
μάτιζον ἄλλην συνοδίαν.

Γ. "Οτι ἡ συνοδία τοῦ Κυριάκου ἐστάθη ἐκείνη, ὅτις ἦ-
χλησε τὴν ἄλλην συνοδίαν μὲ τὸ νὰ ὑπῆγει τὸ Παντελῆς
καὶ ερράπισεν ἡ ἐσπερεῖν ἐναὖ τῶν συνευθυμοῦντων τῆς ἀ-
λης συνοδίας, τοῦ Γρηγορίου Πολίγκαρπον, ἐξ εὗ ἐπήγα-
νη ἔχει.

Δ'. "Οτι τὸ ράπτισμα εἰς τὴν Ἑλλάδα λογιζεται ἡ μερ-
λητέρα ὑδρία.

Ε'. "Οτι εἶναι δίξα μεγιστηρίας ἀτιμίας τῶν ὄπλων φόρων,
ἀφοτλισθῶσιν ἀπὸ ἄλλους.

ΣΤ'. "Οτι εἰς τὰς ἔριδας τὸ πρότυχημα τῆς μεσολαβήσης
εἰς ποστασίαν ἀφοτλισμοῦ ἡ ἐμποδισμοῦ ἐνὸς φίλου ἐπί-
κοιντος, καὶ ἀπὸ ἐναντίας ἡ ἐλευθέρα ἀφεσις τοῦ ἐραντοῦ
λογίζεται δολιότης καὶ ἀσάτη, εἰς τὴν ὄποιαν πεοπτών
ὁ μεσολαβῶν κατασταίνεται ὑποστος καὶ ὁ φίλος εἰς
δέτεται εἰς προφύλαξιν.

Ζ'. "Οτι ἔθος τῶν ὄπλων φόρων εἶναι, διάκις ἀναλαμβάνει:
τὰ ὄπλα των, νὰ παρατηρεῖν τὰς ἀγέστας, καὶ νὰ τὰς ἀπούσι-
νεύσουν.

Η'. "Οτι ἀμφότερα τὰ μέρη ἦτον πειραγμένα, καὶ ὅτι τὸ
ὑπεκίνουν τὴν ἔριδα, φαίνεται ἀπὸ τὸ πρῶτον διήγημα τοῦ
τοῦ Σταμάτη Δετεθάτη, ὅστις λέγει, "ὅτι οἱ ἄλλοι οἱ φέρ-
τροφοι ἔλεγον τούς Νικόλαου, νὰ ἔνγη ἔξω νὰ μαλώσουν. αὐτοὶ
Θ'. "Οτι ὁ Νικόλαος ἔδειξε διάθεσιν ἔριδος ἀ διότι ηλι-
στείσθη νὰ ἀφοτλισθῇ, καὶ δεύτερον, διότι θεωρῶν σκέπτο-
αθρεισμένους, τοὺς ὑπεναντίους του εἰς τὸν καφφενέν, αὐτοὶ
ὑπῆγεν ἐκεῖ ὄπλοισμένος ἐρεθίζων ἔτει μᾶλλον διὰ τοῦ εἰς
φανισμοῦ του τὰ πνεύματα.

Ι'. "Οτι ὁ Αναγνώστης ἔξοπλισθεὶς ἐκ δευτέρου καὶ ἐργα-
θίζων τοὺς ἄλλους, ἔδεικνε γενικωτέρως ἔριδος διάθεσι τοῦ
ὅχι ὅμως καὶ διάθεσιν νὰ φινεύσῃ τὸν Νικόλαον ἀ διότι εὐ-
ειώ τὴν πρώτην φορὰν ἀποητήθη μὲ τὸν Νικόλαον, ἀπλε-
ὑπεράσπινεν εἰς τὸν καφφενέν, δὲν τὸν ἐκτύπησε τότε β' δι-
καὶ τι, ἐνῷ ἐκάλεσεν ἔξω τοῦ καφφενέ τὸν Νικόλαον, δὲν τὸν
ἐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν αὐτὸς, ἀλλὰ ὁ Γρηγόριος γ' δι' ὅτο
καὶ τὰς δύο φορὰς ἔθγάζων τὴν πιστόλαν, τὴν ἔθγαλε πρε-
γειν τοῦ πνεύματος του, νὰ μὴν ἀτιμασθῇ ἀπὸ τὸν Αἰγινήτη ἐφε-
ἀφοτλισθόμενος, καὶ περιττάλεον ὁ Κυριάκος ὡς εἰς τοὺς σιά

μελῶν τῆς ἐναντίας συνοδίας, ἔδιδεν ὑποψίας εἰς τὸν Αἰγινήτη
γενώστην, ὅσάκις ἔζητει νὰ τὸν ἀφοτλισθῇ, ἐνῷ διάγινε τέλος
ἀφινεν ἐλεύθερον τὸν Νικόλαον, παρακενῶν αὐτὸν μὲ
διὰ λόγων νὰ ἀφοτλισθῇ, χωρὶς ὡς ἀποτολμήσῃ νὰ βασι-
χέρι εἰς τὰς δύο τοῦ μάλιστα φάνεται: κατὰ πρώτην
ὅτι ἀφοτλισθῇ μόνος του ὑπακούων εἰς τὰς συμβολαὶ λίον
τοῦ Κ. Θεοδώρου Μωσύφη, μόνον τοῦ χωρὸς παράποτογον ἐπει-
θεὶς Νικόλαος δὲν ἐφοτλισθεῖται. Επειδὴ δὲν δεύτερον πρέπει
τὸν Αἰγινήτην ἔριδος, φαίνεται, ἀπὸ τὴν πολυχειρά τὸν καταγινομέ-
νον τοῦ Αναγνώστην, ἐπῆρεν ἡ πιστόλα φωτιστεῖσης τοῦ
τοῦ Αἰγινήτην δὲν δεῖται εἰς τὸν Ρούτον.

ΙΑ'. "Οτι ὁ Αναγνώστης, Σταμάτης, καὶ Νικόλαος, φάσι

ται συνέρχεται εἰς ταύτην Τὴν ἔριδα προελθοῦσαν ἐκ Τοῦ αἱμοῦ Τῆς μέθης τῶν, κατὰ περισσότερουν δὲ γάρ τοι πολὺ πλειότερον ἀμαρτήματος.

Ἐκ τούτου ἀπὸ φασίζομεν.

Οἱ Αιγαῖοι πάντες, ὡς αἴτιος Τοῦ ἀκυντίου τούτου φένον, καταδικασθῆσθαι εἰς φυλακὴν δέκα μηνῶν ἀπὸ Τὴν ἡμέραν ἑκάστεως Τῆς παρούσης.

Οἱ Νικήλαοι καὶ ὁ Σταμάτης, ὡς συκαίτιοι τούτου, νὰ ταδικασθῶσιν εἰς φυλακὴν μηνῶν ἑξῆς ἀπὸ Τὴν ἡμέραν ἑκάστεως Τῆς παρούσης.

Οἱ Γρηγόριοι καὶ ὁ Κυριάκος μένουν ἐλεύθεροι, διότι οὐδὲν συνέπειαν εἰς Τὸν φένον, ἀλλὰ φαίνονται καὶ πρακτικαὶ Τῆς καθησυχάσεως Τῆς ἔριδος.

Τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἐξεταστικὴ καὶ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΑΝΑΡΕΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΤΣΗΣ.

Δ. ΟΦΑΝΟΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.

Ο Γραμματεὺς, Κ. Γραμφός.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ ἔντες ἄρθρον ἀποινέμεται εἰς συγγραφέα ἐγνωσμένον πιστοῖς διὰ Τὰ ἴψηλὰ ἀξιώματα, εἰς Τὰ ὅποια διέπερψε, καὶ Τὰ συγγράμματα, Τὰ ὅποια ἔξεδωκεν.

"Ἴδου, λέγει, οἱ Ἀράστης: εἰς Τὴν Τούρκιαν εἶναι πιθανὸν θέλουν ὑπάγει εἰς Τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸ Τοῦ τέλους Τῆς παρούσης ἐκστρατείας. Ταπεινότος δὲ ὅτι ἔγενεν ποτὲ, κύριος, καὶ ὅτι διὰ συνθηκῶν ἵνα γνωρίζονται ὡς τούτοις, ὅποια θέλουν εἶναι ὡς πρὸς Τὴν Γαλλίαν Τὰ ἀποτελέσματα Τῆς Ἀράστης κυριότητος ἀντικατασταθείσης ἀντιτούρκης; Τοῦτο Τὸ διατάρημα παρίσταται εἰς ὅλους Γάλλους, ὅσους καὶ ὀλίγον μέλει περὶ Τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ κυριεύει τόσον ἰσχυρῶς Τὰ πνεύματα, ὅσους ἡ θέσης Τῆς Ἀράστης Δυνάμεως φαίνεται ὅτι φέρει ἐλάττων εἰς Τὴν Γαλλικήν. Ἄλλ' ὅμως ἴδου ποιας ἐλαττίδας παρέχει τις νὰ ἔχῃ.

Βατρώτοις, αὕτησιν Τῆς Ἀράστης Δυνάμεως ἐμπωρεῖται ηὔσηρης ὅχι Τὴν αὕτησιν Τῆς Ἀράστης γῆς, ἀλλὰ την αὕτησιν Τοῦ ἐμπωρίου της διὰ Τῆς ἐλευθέρας συγκυνων Τῶν μεσημβριῶν αὐτῆς ἐταρχῶν μετὰ Τῆς Μεσογείου. Τοῦτο εἶναι τὸ ὄλοτελῶς μεταβάλλον Τὴν κατάστασιν τοῦ ἥσυχορου τούτου βασιλείου, Τὸ κάμνει νὰ ἀποκτήσῃ φυσικὰ πλεονεκτήματα χρηγούμενα εἰς αὐτὸν ἀπὸ Τοὺς μεγάλους μικροὺς ποταμούς του, καὶ ἀπονέμει εἰς αὐτὸν ὅσα ἡ Τούρκη Χερσόνησος (Κριμαία) ἔχασε κατὰ Τὸ 1476, ταν οἱ Γενοβαῖοι Τὴν παρεχώρησαν εἰς Τούς Τούρκους, ἀντιτίνεις εἰς Τὰ ἀπέναντι πέρατα αὐτοῦ ἀπέραντον ἐμπέριον, πρόλικει ἐν ἑαυτῷ κεφάλαια, Τὰ ὅποια θέλει πολλαπλασιάσει διὰ Τοῦ κέρδους καὶ Τῆς ἀποταμιεύσεως. Θέλει κάμνει νὰ ἔνδοκιμήσουν ὅλα Τὰ εἰδη Τῆς βιομηχανίας, θέλει εἰσάγει, πόλεις πάντων, εἰς αὐτὸν, μὲν ὅλην Τὴν ἀπόλυτον ἔξουσίαν, Τὴν πολιτικὴν καὶ συνταγματικὴν ἐλευθερίαν, συντρόφους ἀναπτυφεύκτους Τοῦ φιλοτείου καὶ φωτισμένου πλούτου.

Γούτου τεθέντος, ἐμπωρεῖται νὰ παρατηρήσῃ ὅτι η Γαλλία κατέχει Τὴν πρώτην τάξιν μεταξὺ Τοῦ Εὐρωπαϊκῶν πολέων, Τὰ ὅποια ἔχουν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ Τὸ νέον ἐμπωρίον, ὅποιον μέλλει νὰ ἀνοίξῃ ἡ Ἀράστη. Ἡ Μασσαλία ἔχει σχέσεις μὲ Τὴν Ὀδησσόν. Τὸ ἐμπόριον Τῆς Κωνσταντινούπολεως γίνεται ὡσαύτως μετὰ Τῆς Μασσαλίας· μεγάλη συμφέρον παρέχει ἡ παλαιότης τούτων Τῶν σχέσεων. Η πάθατος Τῶν ὑπαρχουσῶν ἡδη σχέσεων εἶναι εὐκολωτέρα

καὶ προχειροτέρα, ἢ ἡ κατάστασις νέων. Προσέτει Τὸ ἐμπόριον Τῆς Κωνσταντινούπολεως δέν θέλει ἐμπωρεῖται πλειότερον εἰς Τὸ μέλλον ἢ ἄλλοτε ποτε νὰ γίνεται εἰς Τὴν Μεσόγειον ἄλλως παρὰ διὰ Τῆς Μασσαλίας, ἐξ αἰτίας Τοῦ Καθαριτήριου της, Τοῦ μόνου ἐταίρου Τῆς Γαλλικῆς παραλίας καταστημένου διὰ Τὸ ἐμπόριον...

[Ἐφημ. Λαυσάνη]

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Οσάκις παραπορήση τις τὰς ὁποίας πρόσδους ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐκεῖτο γενόμενος ἀντικείμενον ἔχει καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον κάμνει ἐπὶ τὴν ἔρευναν τοῦ ὄργανου τῶν νοτίσεων μας, τῶν ἀντικειμένων αὐτοῦ καὶ τῆς συμφωνίας τῆς θελήσεως μας μετὰ τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, βεβαίως θέλει εὐχαριστηθῆναι διότι ἡ μὲν θεωρικὴ φιλοσοφία καὶ αἱ ἐπιστῆμαι περιστρέφονται περὶ ἐκείνα, ἡ δὲ πρακτικὴ καταρτίζει ταῦτην. Θέλει δυσαρεστηθῆναι ὅμως πολὺ, ἀν, κατὰ ἀναλογίαν τῆς πρόσδου τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου καὶ τῶν ἀντικειμένων αὐτοῦ, δὲν εύρῃ τὴν αὐτὴν, ἡ μετρίαν διποσοῦν, πρόσδου περὶ τὸ προφορικὸν καὶ τὰ σημεῖα τῶν ιδεῶν μας.

Οἱ σοφοὶ Εὐρωπαῖοι ὅμως προεδοποιήσαντες καὶ τελειοποιοῦντες εὐτυχῶς τὰ πρῶτα ταῦτα, δὲν παρημέλησαν, οὐδὲ ὀλιγωροῦν τὰ δεύτερα, οἵτινες παρὰ τὰς καθολικὰς καὶ ὑπερβατὰς περὶ γλωσσῶν ἐν γένει θεωρίας εἰς τὸ ἀνῆκον τις φιλοσοφίας μέρος, ἔγειναν καὶ συντάκται λεξικῶν, γραμματικῶν καὶ συλλογῶν γρηγοριανικῶν τῶν μαχαθείσας οὐλη μόνον εἰς τὰς ιδίας διαλέκτους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἡμέτεραν, πρὸς αὐτοὺς ἀλλοτρίαν Ελληνικήν, ἀπὸ τοῦ φιλοσοφικοῦ των τρίποδος. Άλλ' οἱ διαστυγέστατοι Ελληνες ἔλλειπεις τῶν γνώσεων τῶν σημαντικῶν μενούμενων, ήσαν καὶ ἐμειναν ἔλλειπέστατοι καὶ αὐτῶν τῶν σημείων καὶ τῆς μεθόδου τῆς σπουδῆς τῆς πατρών φωνῆς ὅπόταν ὁ σοφὸς τῶν Προλεγομένων συγγραφεὺς (καὶ πῶς θέλει ἀνταμείψει αὐτὸν ἡ πατρίς;) εύθυνος ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας τῆς ηδη ισταμένης ἐκαπονταεπηρίδος συγέλαθε τὸν σκοπὸν τῆς θεραπείας τούτου, ἔξελεγξε πολλὰ τῆς χρονίας γραμματικῆς ἐλλείμματα, ἀπεκάθηρεν ἐν μέρει ταῦτην, ἤνοιξε τὸ στάδιον τῆς λαλουμένης, καὶ πρῶτος προβάλλει ὑποτύπωσιν, κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ διδάσκεται ἡ Ελληνικὴ γλώσσα, καὶ παρὰ ποίων, καὶ τίνων συγγραφέων νὰ γένη συλλογὴ Ελληνικῶν μεμνάτων· ἐνῷ καὶ περὶ συντάξεως λεξικῶν καὶ νέας γραμματικῆς προεβλῆθη.

Όλα ταῦτα τοῦ σοφοῦ τῶν Προλεγομένων συγγραφέως ήσαν ἔξαίσια καὶ σύμφωνα τῶν, ὅσα ὁ φωτισμένος κόσμος ἐνεργείᾳ ἐδίδασκον εἰς τὰ διδασκαλεῖά των. Άλλ' εἰς μὲν τοὺς καλούς μας γραμματικούς ἐφαίνοντο εἰσέπειται αἰνίγματα καὶ ὑποθέσεις λοιδορίων, ἡ δὲ τῆς Ελληνικῆς παραδοσίς περιεστρέφετο, ὡς καὶ ἀρχήτερα, εἰς τὴν μεθήτευσιν τῆς ἀπλῆς συγκεχυμένης ὥλης, καὶ ἐπομένως τῆς ἀπειρότητος, καὶ παντελῶς εἰς τὸ διακεκιμένον εἰδος τῆς γλώσσης, ὅ ἐστι τὴν ἐπιστημονικὴν, νὲ εἰπεῖ οὐτως, αὐτῆς μάθησιν. Οὗτον ἡ ὠρέλεισ τῶν σωτηρίων συμβούλων τοῦ σοφοῦ συγγραφέως ἐπενήργει δυνάμει εἰς τὰ πνεύματα τῶν τότε, καὶ περιεμένετο ἀνυπομόνως ἡ ἐν μέρει πραγματοποίησις ὑπὸ φιλοπόνων ἀνδρῶν. Άλλὰ τέλος πάντων μετὰ κρότου ἀπέβησαν.

Ἀντέχησαν λοιπὸν εἰς τοὺς λόγους του ὁ μὲν σοφὸς καὶ φιλοπονώτατος Λ. Α. Γαζῆς διὰ τοῦ ἐπωφελεστάτος λεξικοῦ του [α], ὁ δὲ ίστορος ΣΤ. Οικονόμου διὰ τῆς

(α) Εὐχῆς ἔργον ἦτον, ἀν καὶ τὰ ποστατά στοχεῖα τοῦ Α. Τοῦ οὖν φιλολογικώτερον ἐπιεξηργασμένα ἀλλα καὶ εἰς ταῦτα ὁ φιλοτόνος Γαζῆς ἔκαψε τὸ κατὰ δύναμιν, μὴ δοθούμενος εἰσέπειται ἀπὸ τὸ λεξικό τοῦ κριτικωτάτου καὶ μεθοδικωτάτου σοφοῦ Συνεδρέου.

μεταρράσσεως τὸ Ιθία τῆς γραμματικῆς τοῦ ριλοσόφου Γερμανοῦ Φ. Βουτμάννου, ὁ δὲ ἀξιέπαινος Θ. Φαρμακίδης διὰ τῆς μεταρράσσεως τῶν σημειώσεων τῶν στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης (α) τοῦ κριτικιστάτου φιλόγου Φ. Ιακώβου τὸ 1815. Καὶ οὕτως ἔγειναν ὥραιοι τότε.

Αλλὰ συγγράμματα, ὅσων ἀντικείμενον δὲν δύναται νὰ ἔναι τὸ ἀκριβὲς, ἀλλὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡ τὸν ἐμπειρόσημον καὶ τελειοποιούμενον, καθόσον αἱ μὲν ἐμπειρικαὶ παρατηρήσεις αὐξονται, ὁ δὲ ταχύπτερος προσδιοίται χρόνος, ἐπόμενον εἶναι συμμεταβαλλόμενα νὰ ἐπιδύνηται τελειοποίησιν. Άλλοι καὶ τοῦ βέβαια πρὸ τοῦ 20 ἑτῶν, ἀλλαὶ περιστάσεις ἐπολιόρκουν καὶ καταπληκτικὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ ἀλλαὶ τὸ ἀναπτερόμενον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἥδη, γάρις εἰς τὸν Γψιστον, ἀνεγεννήθη, πολιτικὴν ἀνέλαβεν ὑπαρξίαν. Εκτὸς τούτων τὰ εἰρημένα σχολικὰ βιβλία ἐξελιπον, ἐνῷ τὰ Ἑλληνικὰ παιδευτήρια ἥδη ἀνοικοδομοῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται. Εντεῦθεν νὰ ἀνάγκη τῆς ἐπιδιορθώσεως καὶ μετατυπώσεως αὐτῶν καὶ ἄλλων τοιούτων.

Διὸ τοῦτο καὶ ὁ πρώην μεταφραστὴς τῶν στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀνεδέχθη καὶ δευτέρων ἔκδοσιν αὐτῶν (Ιδὲ Γεν. Εφ. Λρ. 60): καὶ τοῦτο, κατὰ προτροπὴν τοῦ Ε. Κυβερνήτου μας, ὅστις διαμορφόντων τὴν ἀδικοπλαστὸν πολιτείαν μας καὶ ἀμυνόμενος ἀφ' ἐνὸς μέρους τὴν φυσικὴν καὶ ἡθικὴν ὑπαρξίαν τοῦ πολίτου Ἑλλήνος ἐασφαλίσας καὶ τὴν ἴδιοκτησίαν του, ἀφ' ἐτέρου προνοεῖται καὶ τὰ περὶ τὴν παιδείαν. Άλλὰ διότι δευτέρα, πρέπει νὰ ἔναι καὶ ἐντελεστέρᾳ τῆς πρώτης νὰ παροῦσα ἐκδοσίς. Άς μὲ συγχωρηθοῦν λοιπὸν αἱ ἔντις παρατηρήσεις. Εἴναι γνωστὸν ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς παρούσης συλλογῆς κάμνει τὰς γραμματικὰς του παραπομπὰς εἰς τὸν Βουτμάννον· ὅτι ἡ γραμματικὴ τούτου εἶναι δύσχριστος διὰ τοὺς πρωτοπείρους καὶ ἀσύμφωνος τῆς προσδικῆς μέθδου τοῦ Φ. Ιακώβου· ὅτι καὶ εἰς τὸ περὶ συντάξεως δύναται νὰ ἐπιδεχθῇ διασκευὴν οὔσιωδην ἐπίτομον, γωρίς παντελῶς νὰ παραβλαφθῇ ἡ χαρακτηριστικὴ καθολική τοῦ περὶ τῶν πλαγίων πτώσεων (β) μάλιστα, ἥκκι νὰ προσεγγισθῇ πολλῷ πλέον ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον, γενομένων τῶν προσδιορισμῶν τοῦ ρήματος ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου προσώπου καὶ πράγματος καὶ ὅτι, ἀν ἐκδοθῇ μόνη ἡ-συλλογὴ ἀνευ-

(α) Πρέπει νὰ εὐγνωμονήσει καὶ πρὸς τὸν ἡμετέρους διαγγενεῖς Σπαρακινόδενος, ὃς φάνεται, καὶ ὁ φιλόπονος Κ. Σ. Κομμιτῆς ὑπὸ τῶν προτροπῶν τοῦ Σ. Κερκηίστης τὴν εἰς δύσκεκτα τόμους ἔγκυκλοπαιδίεαν τῶν Ἑλληνῶν, μαθημάτων. Άς ἐπιφέρειν ἀλλοι εἰπὲ ταῦτα πρεργραφαίτερον τὴν ἔρισιν τῶν κατὰ τὴν πάρεργην ἰδικήν μου ἐδύνατο ὁ Κ. Κομμιτῆς νὰ προτάξῃ ἐπωφελῶς τοῦ ἔκτου τόμου τοὺς γεωγράφους τοῦ παλαιοῦ κόσμου συγγραφεῖς διὰ τὸ εύκατάλλητον αὐτοῦ τούτου ἐδύνατο νὰ καταχωρίσῃ ἐπωφελῶς χρεοκομικοὺς πίνακας, ὅπου ἐκ παραλλήλου νὰ ἀντιταχθωτοὶ τὰ ἐπιφανέστερα κύρια ἀνόματα καὶ αἱ κλασικὴ ποδίες· ἐδύνατο ν' ἀπαφύγῃ καὶ τὸ ὅγκωδες διὰ τῆς παραπομπῆς, εἰς τὸν αὐτὸν τούλαχιστον τόμον ἐπρεπε νὰ παραβλέψῃ καὶ εἰς τὴν ῥητορικὴν τοῦ τοῦ Ἑρμηνεύντων τῶν στάσεων σχολαστικὴν ἀνθεσιν καὶ καταχρημάτων. Τὰ λοιπά εἶναι ἀξιέπαινα, ὅλικάς θεωρούμενοι τοῦ συγγραφικοῦ, ἀν ἔξιρροτις τὰς πολυφύλλους γραμματικὰς του καὶ εἰτὶ ἄλλο, μόλις δὲ ὁ συγγραφεὺς ἀποεύθαστο νὰ προστρίψῃ ἐπιστομονοὶ ἀκριβεῖαν εἰς τὰ συγκείμενα τὰ πολυθύλλητα, ἐτεροτελῆ, προσθετόπτετα, διαδικτικά, ἐπιβατικά, μεταβατικά, ὡς ἐπιβατικά κ.τ.λ., ἀντέξει ταῦτα εἰς τὰς γραμματὰς ἑκείνας ἐξ περιστάσεις. Τὰ τυπεγραφικά του ἐμπρήσματα διατομές εἶναι ἀπειρον. — Καὶ ἀλλοι τις διαγγενεῖς εἰσέλθουσι τοὺς μὲν τειτύτεν συλλογήν ἀλλ' ἀν ὁ σκοπὸς του εἴναι καλός (ἄν ὁ κλέπτης ποτὲ δύναται νὰ μεταχαιρισθῇ τὰ κλεψυματαὶ τοῦ κλέπτη), ἐπονέσθως εἶναι ὁ νεφρίσμος τῶν ἀλιστρίων. Εἴναι πρὸς τάχυτες καὶ ὑπεύθυνος ὑπὸ τὸν νόμον τῆς κλεψυδρίας; (plagiat).

[β] Γραμ. Βιντ. σ. 413—421.

τῆς γραμματικῆς τούτης, θέλει εἰσθαι ἔκείνη ἡλειπτική καὶ κολοβωμένη καθ' ὅλην της τὴν διάρκειαν· διότι αὐτὴ, ὡς ἔχει, εἶναι δύσχριστος, καὶ προσέτει ἐξελίπειν ἔκδοσις τοῦ 1812.

Διὰ νὰ γένη λοιπὸν πλεύρης καὶ συολική ἡ περὶ τῆς λόγος συλλογὴ, πρέπει ὁ Κ. ἐκδότης της νὰ φιλοτελούσῃ τὰ ἀκόλουθα.

Α. Νὰ προταχθῇ καὶ συνεκδοθῇ μετὰ τῆς συλλογῆς ἐπιτομὴ τῆς γραμματικῆς τοῦ Βουτμάννου, ἡ κάναλλη ἀντ' αὐτῆς ἐργρυμοσμένη εἰς τὸ βιβλίον, ὅπου τὸ ἡμεροτούτου τοῦ ἔργου θέλει εἰσθαι ὁ παραλληλισμὸς τῆς ἀγαπαῖς συντάξεως μετὰ τῆς λαλουμένης. Β. Νὰ προστεθῶσι σημειώσεις τινὲς περιπλέον εἰς μερικὰ γωρία σιδερῷ διὰ κάνεν κύριον ὄνομα, ἡ πράξιν μὴ προσαναφεῖ θεῖσαν, ἡ διότι δὲν συνεγίζεται ἡ ἀκόλουθία τοῦ κατεύθυντος, ὅπου ἀπκιτεῖται ἡ συνάρφιση. Γ. Νὰ καταταχθῇ σι τὰ κύρια ὄνοματα ἀνδρῶν, πόλεων, ἐπαργιῶν, ἔθνων θαλασσῶν, κτλ. εἰς γωριστὸν πίνακα, ἀντικρὺ δὲ τὴς γρονολογίας, τὰ ἐπιφανέστερα αὐτῶν καὶ τῶν πράξεων ὑπογραφικῶν. Δ. Νὰ γένη ἀντεξέτασι τῶν ἀρχαίων πικῶν καὶ ἔθνων ὄνομάτων μετὰ τῶν τῆς συνηθείας διὰ πλεύτων καὶ τῶν καλλιστα προστεθέντων Γεωγραφικῶν πινάκων. Ε. Ο λεξικὸς ὄνοματολόγος νὰ συνεγίζῃ, κατὰ πλούσιος τοὺς τόπους. Καὶ δὲν ἀντιβαίνεται θεῖσαι τὰ σκοπὸς τοῦ συγγραφέως μὴ προσθέσαντος, ἀλλὰ μᾶλλον πληροῦται λέγοντος, «λεξικὸν δὲν προστέθη... ὡς πλιττόν» διότι ὁ μαθητὴς προχωρῶν... πρέπει νὰ συνειδηθεῖται λεξικὸν ἐκτεταμένος (α).» διότι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν μαθητὴν τοῦτο τὸ πρότυ τὸν θέλει εἰσθαι τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὅχι τόσον διὰ λεξικῶν ὅποιων λεξικῶν ἔννοεῖ ὁ συγγραφεὺς, ὅσον διὰ τὴν πτωχίαν τοῦ μαθητοῦ εἰς ἀγοράν ἀλλού· καὶ διότι πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλαδα ζῶμεν, καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκδίδονται τὰ τοιαῦτα.

Πρὸς τούτοις διὰ τὰς αὐτὰς περιστάσεις τοῦ Ἑλληνιδιδασκάλου καὶ μαθητοῦ θέλω προσθέσει ὅτι, ἐπειδὴ ἀπατὴν στοιχείων τῆς Ἑλληνικῆς σπουδὴν δὲν ἐξαιτεῖται εἰς ρήτορες καὶ ποιηταῖς κατ' εἶδος θεωρούμενοι, ἐγκρίνωστ. Νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν γραμματικὴν στοιχειωδεστερέα πραγματεικὴ ρήτορικὴ περὶ στάσεων, εὑρέσεως, διαθέσεως, ἐρμηνείας κτλ. καὶ ἔτι πρὸς, περὶ τῆς τελευτολογίας τῶν τριῶν εἰδῶν τοῦ ρήτορικοῦ λόγου καὶ τῆς διακρίσεως τῶν μερῶν αὐτοῦ· καὶ Ζ. Μετὰ τοῦ πολλοῦ τικῆς, κατὰ τοὺς καθολικοὺς αὐτῆς κανόνας, τῶν εἰδηρῶν καὶ τῶν οὐσιωδῶν χαρακτηριστικῶν διαφορῶν πιστῶν μᾶλλον ἡ περὶ μετρικῆς. Καὶ ταῦτα θέλουν συμβάσεις εἰς τὴν ὄποιαν ιδίων λόγων ἀναγνώσεως θέλει καὶ ἀνάλυσιν ὁ διδάσκαλος ρήτορικῶν ἀκολούθων λόγων ποιημάτων εἰς τὴν συλλογὴν ἀπεριλήπτων. Τοιαῦτα ἀκίνητα προστίθομενοι διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου διὰ τὸν Ἑλληνικὸν προστιθομένου.

Κύριε Συντάκτα! παρακαλεῖσαι νὰ καταγράψῃς τὴν ἐφημερίδα σου ταῦτην τὴν ὑπόθεσιν σπουδαιοτέρων διατριβῶν· λέγω σπουδαιοτέρας, διότι ἀποθέπεις αἱ κεφαλαῖαι τῆς παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας πάπκαιτει τὴν σύσκεψιν ὅλων τῶν πεταιδειώνιων. Άλλο, δὲ, δὲν θέλον τολμήσει ν' αὐτοσχεδίάσω περὶ τοιωτῆς σπουδαίων ἀντικειμένων, ἀν ἡ αἰτηση δὲν ἔτοι μεγάλη. Τὴν 5 Οκτωβρίου 1818, ἐν Αἰγαίῳ.